

בס"ד. משיחת ש"פ יתרו, מבה"ח אדר, ה'שי"ת.

בלתי מוגה

א. הרבי סיפר פעם (בהיותו בריגא) אודות הרה"צ ר' לוי יצחק מבאָרדיטשוב, שלפני הסתלקותו אמר:

היו צדיקים שלפני הסתלקותם הבטיחו שלא יכנסו לגן-עדן עד שיפעלו ביאת משיח, ולבסוף, הערימו עליהם ושיחדו אותם ע"י "צוקער-לעקאַח" ... אבל אני — סיים הרה"צ מבאָרדיטשוב — לא אתן שיערימו עלי ("איך וועל זיך ניט לאָזן נאַרן").

אבל לבסוף — סיים הרבי — הערימו גם עליו. אמרו "קדושה" בגן-עדן, ומיד קפץ הרה"צ מבאָרדיטשוב לגן-עדן... (וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א:)

כיון שהרבי ידע וסיפר זאת, בודאי הבהיר והבטיח ("ער האָט באַוואָרנט") שאצלו לא יהי' כן. הרבי בודאי יביא את המשיח'.

ב. החילוק שבין שאר הצדיקים להרבי — יש לבאר ע"ד המבואר בחסידות² החילוק שבין המסנ"פ דרבי עקיבא להמסנ"פ דאברהם אבינו: רבי עקיבא חיפש וביקש מסירת-נפש, כאמרו "כל ימי הייתי מצטער . . . מתי יבוא לידי ואקימנו", משא"כ אברהם אבינו לא חיפש מסירת-נפש, אלא, עבודתו היתה לפרסם אלקות בעולם, ועסק בזה מתוך מסירה ונתינה לגמרי, עד כדי כך, שכשהי' צורך בדבר הי' מוכן למסור נפשו.

כלומר: רבי עקיבא חיפש טובתו הוא ("וואָס אים איז גוט"), אלא, שאצלו הי' הענין הכי טוב העילוי דמסירת-נפש, ובמילא, אין זו מסירת-נפש לאמיתתה. משא"כ אברהם אבינו לא חיפש לעצמו מאומה (אפילו לא מסירת-נפש), אלא הי' מסור ונתון בכל עצמותו לפרסם אלקות בעולם, וזוהי מסירת-נפש לאמיתתה.

בנוגע לענינים גשמיים.

(2) ראה סה"מ ה'ש"ת ע' ו. ע' טו. ע' 30. סה"ש תש"ב ע' 24. תש"ג ע' 94. ועוד.

(3) ברכות סא, ב.

(1) ברשימה אחרת: והכוונה היא לא רק לענין הגאולה ברוחניות, אלא לגאולה בגשמיות כפשוטו.

וענין זה הוא בהתאם לכך שבתקופה האחרונה נתן הרבי ריבוי ברכות ומענות

ועד"ז בנדר"ד:

אצל כל הצדיקים שהבטיחו לפני פטירתם שלא יכנסו לגן-עדן עד שיפעלו ביאת משיח — הי' הדבר בבחינת מסירת-נפש: הם היו מוכנים לוותר אפילו על גן-עדן בשביל טובתם של ישראל. אבל הרבי — כיון שאינו מציאות לעצמו כלל, אלא מסור ונתון בכל מציאותו לכלל ישראל, הרי, פעולתו להביא את המשיח לטובת כלל ישראל אינה "מסירת-נפש", אלא זוהי כל מציאותו.

ולכן: שאר הצדיקים — היו יכולים "לקנותם" ("אָפּקויפן") עם עניני "גילויים", משא"כ הרבי — אותו אי-אפשר לקנות עם גילויים, ולכן, בודאי שהרבי יביא את המשיח.

ג. ויש להוסיף בזה:

גם לאחרי ההסתלקות, שנתעלה בעילוי גדול ביותר, נוגע לו לפעול ביאת משיח בעולם למטה כמו קודם ההסתלקות, ואדרבה, לאחרי ההסתלקות נוגע לו המטה עוד יותר, כמ"ש רבינו הזקן באגה"ק⁴ בביאור מאמר הזהר⁵ "צדיקא דאתפטר אשתכח בכולהו עלמין יתיר מבחיוהי", "שגם בזה העולם המעשה .. אשתכח יתיר".

ולהעיר, שענין זה (שגם בעוה"ז אשתכח יתיר) כתב רבינו הזקן בקשר לפטירת הרה"צ הרמ"מ מהאָרְאָדָאָק, שאינו נמנה בין נשיאי חב"ד⁶, ומזה מובן במכ"ש וק"ו בנוגע להרבי, שגם לאחרי ההסתלקות נמצא בעוה"ז יתיר מבחיוהי, ונוגע לו ביותר מה שנעשה כאן למטה.

וכיון שכן, לא יוכלו לשכנע אותו בשום דבר ("אים וועט מען ניט "נעמען" מיט קיינע ענינים"), ובודאי יביא את משיח צדקנו.

*

ד. במאמר של יו"ד שבט ישנם כו"כ ענינים פלאיים⁷, שבהשקפה ראשונה אין להם שייכות לתוכן המאמר, ועכשיו מבינים זאת היטב! ... [כ"ק אדמו"ר שליט"א סיים בברכה שנזכה לקיום היעוד⁸ "הקיצו ורננו שוכני עפר" והרבי בתוכם ובראשם].

(7) ראה גם מכתב ה' אדר שנה זו (אג"ק

ח"ג ע' רמג). וראה גם לקמן ע' 20. תו"מ

סה"מ באתי לגני ח"א ע' IV ואילך.

(8) ישעי' כו, יט.

(4) ביאור לסי' ז"ך.

(5) ח"ג עא, ב.

(6) ראה גם שיחת ש"פ לך לך תשי"א (תו"מ

ח"ב ע' 75). ש"פ פקודי תשמ"א. ועוד.